

LII JOCS FLORALS DE PATERNA

Sextines en llaor del Santíssim Crist de la Fe i Sant Vicent Ferrer

M Jose Gimeno Roselló
MODALITAT TORRE D'ARGENT

Sextina en llaor del Santíssim Crist de la Fe

Santíssim Crist de la Fe, tinc vergonya
de no fer res davant la fam i l'odi.
Amb el cap cot, la vostra imatge santa
em du el conhort. Per tot arreu veig tanques
i gent fugint entre filferros; dones
amb els seus fills en campaments de pena.

Els plore molt, ¿sabeu? Em dóna pena,
braços plegats, permetre eixa vergonya
que deixa tants xiquets i tantes dones
sense aixopluc, a l'Europa de l'odi.
Em sent penjat als suports de les tanques
com hi esteu Vós clavats a la Creu Santa.

Des del carrer de Sagunt, via santa
on una creu semblant lleva la pena
dels desnonats, preguem perquè les tanques
s'òbriguen ja, que acabe la vergonya.
Lliura'ns del mal dels xilòfags de l'odi,
Crist salvador de la fe de les dones!

Un nou melic, no només de les dones,
sinó del món, demana una llum santa
que estenga un tel de vida sobre l'odi.
El nou melic del món vigila amb pena,
des dels botons del mòbil, la vergonya
del ser humà, presoner entre tanques.

Els caragols de ferro de les tanques
i el travessar on sou ploren les dones,
Santíssim Crist de la Fe, i la vergonya
de molts infants perduts sense la santa
protecció d'una mare. La pena
no els assisteix: cal acabar amb l'odi.

Com un vernís que ens allunye de l'odi
la nostra fe abaltirà les tanques.
Serà el betum que el genoll mostra amb pena;
el noble fang que rentaran les dones
dels campaments amb vostra ajuda santa,
Oh Morenet!, abaltint la vergonya.

Lleveu del món la vergonya de l'odi
i amb santa mà acabeu amb les tanques
que fan passar a tantes dones pena

Sextina en llaor de Sant Vicent Ferrer

Vicent Ferrer i Miquel, pare noble,
Pare Vicent, la vila de Paterna
pertot i enlloc creu encara en miracles.
Agenollat, heu raonat amb calma
davant el Crist de la Fe durant segles
amb el posat d'un taumaturg de falla.

La vanitat, és un lleó de falla
que va i que ve amb un desori noble.
Com el soroll que han conegut els segles
i han adornat les festes de Paterna,
sempre tenim present la vostra calma
i el vostre anhel. Necessitem miracles.

Anàveu dalt del burret fent miracles,
caçant la serp del Puig segons la falla
i detenint el temps amb seny i calma.
Mestre ferrer per una causa noble
i batejat a la casa paterna
heu fet brollar les fonts al llarg dels segles.

Encuriosit per la bufa dels segles
vull preguntar pel sentit dels miracles
que vau lliurar al poble de Paterna.
¿Vau ser devot de Crist, o era una falla?
Qualsevol jorn és un divendres noble
perquè el Crist de la Fe ens porte calma.

Les passions que abrandàveu amb calma
han suportat un purgament de segles.
Vaig espolsar la sandàlia noble,
igual que Vós, en recercar miracles
lluny de la llar, i un Benidorm de falla
em va acollir amb fal·lera paterna.

Però els amics de l'Horta i de Paterna
que duc al cor són una mar en calma
que ha fet minvar la moral de la falla.
Pare Vicent, els anys em semblen segles,
però l'amor sempre espera miracles
d'un esperit benemèrit i noble.

He de tornar a la noble Paterna,
-calma a l'encalç d'ulteriors miracles-
cercant el goig entre la fe i la falla.